

Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat

Georgius Thymus éneke után, 1566

Crüger J., 1652

1. Vedd el, Úr Is - ten, ró-lunk ha - ra - go - dat,
És a te ke - mény, vé - res os - to - ro - dat;
Nagy bűneinkért mireánk ne ontsad Bosz - szuáll - lá so - dat.

2. Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, Ítéletedet nem állhatja senki, Mint e világnak első veszedelmi Nékünk megjeleníti.

3. Mire mireánk gerjedez haragod, Ó, mi szent Atyánk, rajtunk nagy csapásod? Kik nem különbek vagyunk, mint árnyékok, Rothadandó porok.

4. Megfertőztettünk atyáink vétkével És gyarló lelkünk-testünk sok sebével; Mi romlásunkat, nagy veszedelmünket Nézd kegyelmes szemmel.

5. Adjad minékünk a te Szentlelkedet: Ismerhessük meg mi Közbenjárónkat, Mert megismertük mi gonoszságinkat: Vedd el haragodat.

6. Ne hagyd elveszni ilyen nagy munkáját, Ne hagyd hiába az ő szent halálát, A mi Urunknak keserves nagy kínját, Az ő áldozatját.

7. Végye el rólunk a mi bűneinket, És mosogassa vérével vétküncet Ó, ki Atyjával és a Szentlélekkel Bizony örök Isten.